

Raamattu

(R 1) Matt. 12:22—29

22 Sitten Jeesuksen luo tuotiin sokea ja mykkä mies, jota vaivasi paha henki. Jeesus paransi hänet, niin että mies puhui ja näki.

23 Kaikki olivat ihmeissään ja kyselivät: "Entäpä jos tämä on Daavidin Poika?"

24 Mutta kun fariseukset kuulivat sen, he sanoivat: "Itsensä Belsebulin, pääpaholaisen, avulla hän pahoja henkiä karkottaa."

25 Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka jakautuu ja taistelee itseään vastaan, tuhoutuu, eikä myöskään kaupunki tai perhe kestä, jos sitä repivät riidat.

26 Jos Saatana ajaa ulos Saatanan, silloin se on noussut itseään vastaan. Kuinka sen valtakunta silloin voi pysyä koossa?

27 Jos minä karkotan pahoja henkiä Belsebulin avulla, kenen avulla sitten teikäläiset niitä karkottavat? Heistä te saatte itsellenne tuomarit.

28 Mutta jos minä karkotan pahoja henkiä Jumalan Hengen voimalla, silloinhan Jumalan valtakunta on jo tullut teidän luoksenne.

29 "Kuinka kukaan voi tunkeutua väkevän miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei ensin sido häntä? Vasta sitten hän voi ryöstää talon ja tavarat.

(R 2) Luuk 11: 24—26

24 "Kun saastainen henki lähtee ulos ihmisestä, se harhailee autoilla seuduilla ja etsii lepopaikkaa, mutta ei löydä. Silloin se päättää: 'Minä palaan kotiini, josta lähdin.'

25 Kun se sitten tulee ja löytää huoneensa lakaistuna ja hyvässä järjestyksessä,

26 se hakee seitsemän vielä pahempaa henkeä, ja ne tulevat sisään ja asettuvat sinne asumaan. Näin sen ihmisen tila on lopussa pahempi kuin alussa."

(R 3) Joh.6:63

63 Henki yksin tekee eläväksi, lihasta ei ole mitään hyötyä. Ne sanat, jotka olen teille puhunut, ovat henki ja elämä.

(R 4) 1. Kor. 15:50

50 Sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa ja ettei katoava voi saada omakseen katoamattomuutta.

(R 5) Gal. 5:13—25

13 Teidät on kutsuttu vapauteen, veljet. Mutta älkää tämän vapauden varjolla päästäkö itsekästä luontoanne valloilleen, vaan rakastakaa ja palvelkaa toisiaanne.

14 Lain kaikki käskyt on pidetty, kun tätä yhtä noudatetaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

15 Mutta jos te revitte ja raastatte toinen toistanne, pitääkää varanne, ettette lopullisesti tuhoa toisiaanne.

16 Tarkoitin tätä: antakaa Hengen ohjata elämäänne, niin ette toteuta lihanne, oman itsekkään luontonne haluja.

17 Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte.

18 Mutta jos Henki johtaa teitä, ette ole lain alaisia.

19 Lihan aikaansaannokset ovat selvästi nähtävissä. Niitä ovat siveettömyys, saastaisuus, irstaus,

20 epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyys, riidat, kiihkoilu, kiukku, juonittelu, eripuraisuus, lahkolaisuus,

21 kateus, juomingit, remuaminen ja muu sellainen. Varoitan teitä, kuten olen jo ennenkin varoittanut: ne, jotka syyllistyvät tällaiseen, eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa.

22 Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus,

23 lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki.

24 Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen.

25 Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta.

Tiede ja terveys

(T 1) 55:24

Lupaukset täyttyvät. Jumalallisen parantamisen jälleilmestymisen aika käsittää kaikki aikakaudet; ja ken tuo maallisen kaikkensa jumalallisen Tieteen alttarille, juo Kristuksen maljasta nyt, ja hänet varustetaan kristillisen parantamisen hengellä ja voimalla.

(T 2) xi:10-16

Kristillisessä Tieteessä fyysinen parantaminen on nyt kuten Jeesuksen aikaanakin seurausta jumalallisen Periaatteen toiminnasta, jonka edessä synty ja sairaus menettävät todellisuutensa inhimillisessä tietoisuudessa ja häviävät yhtä luonnollisesti ja yhtä välttämättömästi kuin pimeys väistyy valkeuden tieltä ja synty parannuksen tieltä.

(T 3) 95:31-35

Turruttavien harhojen tuudittamana nukkuu maailma lapsuutensa kehdoissa ja tuhlaa aikansa uneksimiseen. Aineelliset aistit eivät tuo ilmi olemassaolon tosiasioita, mutta henkinen aisti nostaa inhimillisen tietoisuuden ikuiseen Totuuteen.

(T 4) 355:10

Synnin ja sairauden suhteen Kristillinen Tiede sanoo Mestariimme sanoilla: ”Seuraa sinä minua, ja anna kuolleitten haudata kuolleensa.” Älä anna enää ilmausta minkään nimiselle tai luontoiselle epäsoinnulle, vaan anna sopusointuisen ja oikean käsityksen Elämästä ja olemisesta ottaa haltuunsa inhimillinen tietoisuus.

(T 5) 319:17

Moninaiset opinkappaleet ja teorit, jotka olettavat elämän ja älyn olevan aineessa, ovat vain menneen ja nykyajan taruja. Mysteerit, ihmeet, synty ja kuolema katoavat, kun opimme täysin ymmärtämään, että jumalallinen Mieli hallitsee ihmistä ja ettei ihmisellä ole muuta Mieltä kuin Jumala.

(T 6) 14:13

Ole yksikin hetki tietoinen, että Elämä ja äly ovat puhtaasti henkisiä — eivät aineessa eivätkä peräisin aineesta — niin ruumiissa ei enää ilmene vaivoja. Jos kärsit sairaususkomuksesta, huomaat äkkiä olevasi terve. Suru muuttuu iloksi, kun ruumista hallitsee henkinen Elämä, Totuus ja Rakkaus. Tästä johtuu Jeesuksen lupauksen tuoma toivo: ”Joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen . . . sillä minä menen Isän tykö” — [sillä Ego, Minuus, on poissa ruumiista ja kotona Totuuden ja Rakkauten tykönä]. Herran rukous on Sielun, ei aineellisen tajunnan rukous.

(T 7) 125:13

Inhimillisen ajatuksen muuttuessa tietoisien tuskan ja tuskattomuuden, surun ja ilon asteesta toiseen — pelosta toivoon ja uskosta ymmärrykseen — tämä ilmenee lopulta Sielun, ei aineellisen tietoisuuden hallitsemana ihmisenä. Kuvastaessaan Jumalan hallintaa ihminen on itseään hallitseva. Jumalallisen Hengen alaisena ihminen ei voi olla synnin tai kuoleman vallassa, ja näin hän osoittaa terveyslakeja koskevat aineelliset teoriamme arvottomiksi.

(T 8) 170:31

Ihmisen kuvaaminen pelkästään fyysiseksi tai sekä aineelliseksi että henkiseksi — mutta kummassakin tapauksessa fyysisestä elimistöstä riippuvaksi — on se Pandorarasia, josta kaikki paha on peräisin, erityisesti epätoivo. Aine, joka ottaa jumalallisen voiman omiin käsiinsä ja väittää olevansa luoja, on kuvitelmaa, jossa pakanuus ja himo ovat niin yhteiskunnan hyväksymiä, että ihmiskunnan moraali on saanut niistä tartunnan.

(T 9) 209:31-32

Henkinen aisti on tietoinen, jatkuva kyky ymmärtää Jumala.

(T 10) 122:29

Ajallinen elämä on väärä käsitys olemassaolosta.

(T 11) 557:23

Tavanomainen teologia käsittelee ihmisen historiaa, ikään kuin hän alkaisi aineellisesti oikein mutta lankeaisi heti mielen syntiin; kun taas ilmoitettu uskonto julistaa Mielen Tieteen ja sen luomakunnan olevan sopusoinnussa Vanhan Testamentin ensimmäisen luvun kanssa, jossa Jumala, Mieli, sanoi ja tapahtui niin.

(T 12) 411:10

Jos Henki eli jumalallisen Rakkauden voima todistaa totuuden puolesta, tämä on korkein aste, tieteellinen tie, ja parantaminen tapahtuu hetkessä.

(T 13) 323:31

Kristillisen Tieteen vaikutuksia ei niinkään nähdä kuin tunnetaan. Se on Totuuden ”hiljainen tuulen hyminä”, joka ilmaisee itsensä. Joko käännämme selkämme tälle äänelle tai kuuntelemme sitä ja nousemme ylemmäs. Kun olemme valmiit tulemaan pienen lapsen kaltaisiksi ja jättämään vanhan uuden vuoksi, tulee ajatuksemme vastaanottavaksi edistyneelle oivallukselle. Mielenlaatu, joka iloiten jättää väärät rajapyykit ja riemuitsee nähdessään niiden katoavan, auttaa jouduttamaan lopullista sopusointua. Tajunnan ja itseyden puhdistuminen on todistus edistyksestä. ”Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.”

(T 14) 166:3-4

Niin kuin ihminen ajattelee, sellainen hän on. Mieli on ainoa, joka tuntee, toimii tai estää toiminnan.

(T 15) 151:27

Inhimillinen mieli vastustaa Jumalaa ja se täytyy hylätä, kuten Paavali julistaa. Kaikki todella olemassa oleva on jumalallista Mieltä ja sen ideaa, ja tässä Mielessä kaikki oleminen havaitaan sopusointuiseksi ja ikuiseksi. Suora ja kaita tie on nähdä ja tunnustaa tämä tosiasia, taipua tämän voiman edessä ja seurata totuuden johdatusta.

(T 16) 166:15

Erehtyvä inhimillinen mieli on luonnostaan epäsointuinen. Siitä aiheutuu ruumiin epäsointuisuus. On erehdys väheksyä Jumalan apua sairaudessa. Sen sijaan, että työntäisimme Hänet sivuun ruumiillisten vaikeuksien aikana ja odottaisimme voimien palaamista ja tunnustaisimme Hänet sitten, meidän pitäisi oppia ymmärtämään, että Hän voi tehdä hyväksemme kaiken niin sairauden kuin terveydenkin aikana.

(T 17) 169:31-33

Kaikki, mikä opettaa ihmistä omaksumaan muita lakeja ja tunnustamaan muita voimia kuin jumalallisen Mielen, on kristinuskon vastaista.

(T 18) 425:22-26

Jumala on ihmiselle enemmän kuin hänen uskomuksensa, ja mitä vähemmän tunnustamme ainetta tai sen lakeja, sitä enemmän kuolemattomuutta olemme omaksuneet. Tietoisuus rakentaa paremman ruumiin, kun usko aineeseen on voitettu.

(T 19) 239:7

Varmistaaksemme edistymisemme meidän täytyy oppia tietämään, mihin sydämemme on kiintynyt ja kenet tunnustamme ja ketä tottelemme Jumalana. Jos jumalallinen Rakkaus tulee meille läheisemmäksi, rakkaammaksi ja todellisemmaksi, silloin aine antaa myöten Hengelle. Se, mitä tavoittelemme ja henki, jota ilmennämme ilmaisevat kantamme ja osoittavat, mitä olemme saavuttamassa.